

**Iulia Zaharia
Denisa Ferăstrăoaru**

Grădina Linei

Povești lecturăm,
Despre flori învățăm!

CORESI

PUBLISHING HOUSE

WWW.CORESI.NET

Cuprins

5	Lina și grădina sa	28	Doctorul Mușețel
6	Păpădiile certărețe	30	Rochița rândunicii
8	Bujorel cel timid	32	Floarea soarelui
10	Prețioasele lăcrămioare	34	Irisul moțat
12	Mița garofița	36	Floarea de colț, cadoul inedit
14	Lalelele, surorile	38	Liliacul cel vestit
16	Panseluțele grijulii	40	Gerbera artistă
18	Ghiocelul friguros	42	Cactusul îmbufnat
20	Crinul încrezut	44	Zambila parfumată
22	Împăratul Trandafir	46	Crizantema ciufulită
26	Nufărul însetat		

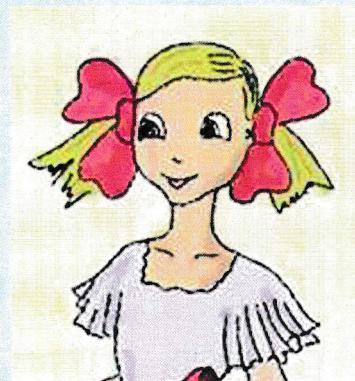
Lina și grădina sa

A fost odată o fetiță pe nume Lina. Părinții săi, pasionați de cultivarea plantelor, și-au propus să construiască cea mai frumoasă grădină de flori din lume. Așa că s-au apucat de aranjat aleile cu mult înainte de-a veni pe lume fiica lor.

Lina s-a născut într-o zi însorită de primăvară în care soarele zâmbea, iar florile proaspete își etalau hainele de gală și parfumurile scumpe. Zilnic, fetița era plimbată în mirifica grădină de către mamă, bucurându-se de coloritul spectaculos, dar și de mirosul fin, delicat. Tata avea grijă să nu lipsească nimănui nimic.

Lina creștea, iar într-o bună zi a luat-o singură la pas pe aleile atent îngrijite. Frumusețea, gingășia, vocea cristalină o făceau să fie plăcută. Tot timpul era

veselă, iar când deschidea gura vorbea în rime ori cânta.



Atrase de drăgălășenia copilei, florile-i zâmbeau și-o supravegheau, devenindu-i cele mai bune prietene, iar grădina s-a transformat în zona favorită de joacă.

Isteață cum era, Lina a descoperit repede că acest loc avea ceva aparte. Florile i se confesau în povești minunate!

– Prin grădină eu mă plimb,
Ascult florile vorbind!
Spun povești adevărate,
Din viața lor inspirate!

Păpădiile certărețe

Lina se plimba pe potecile înguste ale grădinii, așa cum făcea în fiecare zi, când a zărit două cerculețe galbene ce se pendulau și scuturau furioase în vârful unor tije subțirele.

- Eu am apărut prima!
- Ba, eu!
- Pe mine mă place mai mult!
- Ba pe mine!
- Ești mică și răutăcioasă!
- Ba tu ești mică și rea!

S-a apropiat mai mult și a auzit:



Fetița a înțeles repede că este o ceartă între surori.

– Floricele dragălașe,
Ce-aveți voi de împărțit?
Sunteți gemene și de-asta,
Foarte greu de deosebit!

A sperat că vorbele vor mai domoli disputa, dar de unde! Mai aprig se ciondăneau, iar Lina a observat că, de-atâta încrenăcare, mai galbene se făceau.

– Terminați cu gelozia,
Am auzit că-i boală grea!
Dac-o țineți tot așa,
Vă veți scutura!

Atunci s-au oprit din sporovăială, dar conform zicalei „Năravul din fire nu are lecuire!”, după o vreme, când fetei i se făcu iar dor de galbenul aprins, rupt parcă din soare, iată ce a descoperit:

– Vai de mine,
Ce-ați pățit,
Cu puful ăsta zburlit?

Se-aplecă apoi mai tare,
Și-o apucă o strănutare.
Puful tot s-a-mprăștiat,
Fetița a exclamat:

– Dacă nu m-au ascultat,
S-au certat, s-au tot certat,
Până când s-au scuturat!



Bujorel cel timid

Într-un colț retras, dar luminos,
Lina a fost atrasă de-o pată roșie
care dădea parcă să se ascundă.

– Cine ești și ce-i cu tine,
De eviți să te uiți la mine?

– Eu.... sunt Bujorel, a zis cu voce
stinsă bobocul, ridicând umil privi-
rea din pământ.

Apoi, fâstâcit de tot, a continuat:

